

**nationale
ombudsman**

Retouradres: Postbus 93122, 2509 AC Den Haag

XXXX

Geachte heer XXXX ,

U heeft namens de heer XXXX en XXXX (uw cliënten) bij ons een klacht ingediend over de Belastingdienst. Het gaat er om dat de Belastingdienst ter invordering van de belastingsschuld van XXXX en XXXX bodembeslag heeft gelegd op de goederen van de heer XXXX.

Voorgeschiedenis

Mevrouw XXXX is tandarts van beroep en huurder van een pand aan de XXXX in Amsterdam. Mevrouw XXXX gaf het pand tot 16 januari 2019 in bruikleen aan XXXX . XXXX en de gelieerde XXXX hadden per 1 juli 2018 een belastingsschuld van € 65.568 respectievelijk € 21.718. Omdat de schulden opliepen en betalingsafspraken niet werden nagekomen is de Belastingdienst voor de belastingsschuld overgegaan tot dwanginvordering. Openbare verkoop van de inventaris van XXXX werd aangekondigd op 31 juli 2018. Nadat contacten tussen de Belastingdienst en de heer XXXX over herfinanciering niet tot betaling van de belastingsschuld leidden, is de inventaris van XXXX op 16 januari 2019 bij openbare verkoop verkocht.

Waar gaat de klacht om?

De heer XXXX heeft op 16 januari 2019 op de openbare verkoop door de Belastingdienst de inventaris van XXXX gekocht. Het aankoopbedrag was € 22.500. De Belastingdienst heeft vervolgens op 23 januari 2019 opnieuw voor de belastingsschuld van XXXX (en XXXX) bodembeslag gelegd op de inventaris die de heer XXXX op 1 januari 2019 had gekocht. De heer XXXX heeft hiertegen op 28 januari 2019 beroep ingesteld bij de Directeur Belastingen van de Belastingdienst (hierna: de directeur). In het beroep voerde de heer XXXX aan dat hij de inventaris had gekocht bij de executieveiling van de Belastingdienst op 16 januari 2019. Volgens de heer XXXX zou het onrechtmatig zijn als de goederen opnieuw door de Belastingdienst worden geveild, en zou hij daardoor een substantieel verlies leiden. Bij het beroepschrift heeft de heer XXXX een kopie van de aankoopfactuur gevoegd.

De directeur wees het beroep op 27 maart 2019. U bent het met de afwijzende beslissing niet eens.

Wat hebben wij gedaan?

Wij hebben de Belastingdienst gevraagd om een reactie op uw klacht. De reactie van de Belastingdienst ontvingen wij op 7 november 2019. Een kopie van deze reactie is bij deze brief gevoegd.

Pagina 1

Datum

9 maart 2020

Onderwerp

uw klacht

Ons nummer

2019.11267

Nationale ombudsman

Bezuidenhoutseweg 151
2594 AG Den Haag

Postbus 93122
2509 AC Den Haag

T 070 356 35 63
post@nationaleombudsman.nl
www.nationaleombudsman.nl

Onze rol

Tegen de beslissing van de directeur op een beroep tegen gelegd bodembeslag bestaat niet de mogelijkheid om die beslissing voor te leggen aan de bestuursrechter. Daarom biedt de Nationale ombudsman aanvullende rechtsbescherming. Hij kijkt of de directeur in redelijkheid heeft kunnen komen tot de beslissing op het beroep.

Pagina 2

Ons nummer

2019.11267

De beslissing op het beroepschrift

De directeur heeft zich bij de behandeling van het ingediende beroepschrift gericht op de stelling van de heer XXXX dat hij eigenaar was van de goederen waarop het bodembeslag is gelegd. Ook u schrijft dat de grond voor het beroep was dat de heer XXXX de enige eigenaar was van de inventaris.

De directeur geeft in zijn beslissing allereerst uitleg over de begrippen 'bodem' en 'stofferings' die bij het leggen van bodembeslag spelen. Vervolgens geeft hij aan dat de belastingdeurwaarder ten tijde van het beslag op 23 januari 2019 constateerde dat de inbeslaggenomen zaken (inventaris) werden gebruikt door de belastingschuldigen (XXXX en XXXX). De inbeslaggenomen goederen bevonden zich – aldus de directeur – op de bodem van de belastingschuldigen en 'dienden tot stoffering van die bodem'. Dat laatste betekent dat de goederen dienen tot gebruik van de ruimte overeenkomstig de bestemming. Daarmee concludeerde de directeur dat verhaal op de goederen, ondanks de eventuele rechten van anderen mogelijk is¹.

De directeur erkende dat u de reële eigendom had aangetoond. Als sprake is van reële eigendom wordt in het algemeen het eigendomsrecht van een derde ontzien. Met andere woorden, dan wordt het bodembeslag niet geëffectueerd. Er zijn echter situaties waarin dit terughoudende beleid niet geldt. Van één van die situaties is in het geval van de heer XXXX volgens de Belastingdienst sprake. Uit het geheel van de beschikbare gegevens is de directeur gebleken dat de economische verhouding tussen de heer XXXX en de belastingschuldigen van dien aard is dat belastingschuldigen in feite de vrije beschikkingsmacht over het bedrijf en de beslissingsbevoegdheid, die normaal bij het ondernemerschap past, geheel of ten dele missen. Dit omdat zij deze feitelijk moeten overlaten aan de heer XXXX zonder wie de bedrijfsvoering (of een deel daarvan) zoals die plaatsvindt niet meer denkbaar is². De Belastingdienst onderbouwt dit met de overweging dat bij gebrek aan een overeenkomst over het gebruik van de zaken de heer XXXX op ieder willekeurig moment de zaken kan opeisen waardoor de bedrijfsvoering zoals die plaatsvindt niet meer denkbaar is.

Wij vinden dat de directeur op basis van het beroepschrift en de hem ter beschikking staande gegevens in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen. Zoals de ontvanger in zijn advies aan de directeur aangeeft, blijkt uit het beroepschrift slechts dat de heer XXXX de inventaris heeft aangekocht. Er is geen informatie verstrekt over de afspraken over het gebruik van de inventaris. Verder is door de ontvanger geconstateerd dat de bedrijfsactiviteiten zijn voortgezet met gebruik van dezelfde inventaris en hetzelfde personeel. Daarnaast bevond de inventaris zich op de bodem van belastingschuldigen en heeft deze de bodem niet verlaten. Naar onze mening kon de Belastingdienst in redelijkheid tot deze constatering komen. Feit is dat in het pand een tandartsenpraktijk werd uitgeoefend met de bewuste inventaris die daarvoor nodig was door mevrouw XXXX en een deel van het overige personeel van XXXX.

---

¹ Behoudens voor zover beslag is gelegd voor de vennootschapsbelasting.

² Zie artikel 22.8.10 van de Leidraad Invordering 2008.

Uw stelling dat de belastingsschuldigen op 16 januari 2019 de activiteiten hadden gestaakt en de bedrijfsactiviteiten nadien plaatsvonden voor rekening en risico van een nieuwe onderneming, namelijk XXXX, kan de Belastingdienst in redelijkheid niet worden tegengeworpen. Nog daargelaten dat dit in het beroepschrift niet werd vermeld is daarvoor het volgende van belang. Uit de gegevens van de Kamer van Koophandel blijkt dat op het betrokken adres (XXXX) op de datum van het beslag nog steeds XXXX en XXXX stonden ingeschreven. Niet valt in te zien dat de Belastingdienst van de juistheid daarvan niet had mogen uitgaan. Voorts is van belang dat de nieuwe onderneming, XXXX, pas op 5 februari 2019, dus na de beslaglegging, is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.

Dat betekent dat de directeur in redelijkheid het beroepschrift heeft kunnen afwijzen. De in de klacht bij de Nationale ombudsman aangevoerde nieuwe argumenten en bewijsstukken doen daaraan niet af. De directeur heeft deze immers niet in zijn beslissing kunnen meenemen.

De nieuwe argumenten en bewijsstukken bij de klacht bij de Nationale ombudsman

De Nationale ombudsman toetst de beslissing van de directeur op het door de heer XXXX ingediende beroepschrift. Zoals u hierboven kunt lezen vinden wij dat de directeur op basis van de hem bekende gegevens in redelijkheid het beroepschrift heeft kunnen afwijzen. Daarmee is onze klachtafhandeling in principe klaar. Het is niet de bedoeling dat via het klachtrecht nieuwe argumenten worden aangevoerd die ook al in het bij de directeur ingediende beroepschrift hadden kunnen worden aangevoerd. Dat zou immers betekenen dat de beroepsprocedure als het ware zou worden overgedaan.

Niettemin hebben wij de Belastingdienst gevraagd of hetgeen u aanvoerde in de bij ons ingediende klacht aanleiding gaf om op zijn beslissing terug te komen. De Belastingdienst gaat in de reactie op uw klacht uitgebreid in op de door u aangevoerde argumenten. Duidelijk is dat de Belastingdienst in hetgeen u in de klacht bij de Nationale ombudsman hebt aangevoerd geen aanleiding ziet om ambtshalve op de beslissing van 27 maart 2019 terug te komen. Wij zien niet dat de Belastingdienst daarmee onbehoorlijk jegens uw cliënten zou handelen. Daarvan zou naar onze mening alleen sprake kunnen zijn wanneer de Belastingdienst tegen beter weten in zou volharden in het gelegde beslag. Dat is naar ons oordeel niet het geval. Wij zullen dat op een aantal punten kort toelichten.

Termijn voor het afvoeren van de inventaris

U merkt op dat de Belastingdienst heeft verzuimd om aan te geven aan de heer XXXX binnen welke termijn de verkochte goederen verwijderd mochten worden. De Belastingdienst erkent dat de deurwaarder heeft verzuimd het aantal dagen waar binnen de inventaris dient te worden verwijderd aan te passen op het standaardformulier. Terecht wordt aangegeven dat dat als onzorgvuldig aangemerkt zou kunnen worden. Echter, volgens de Belastingdienst is de heer XXXX direct na de verkoop mondeling meegedeeld dat hij de zaken per direct diende te verwijderen om te voorkomen dat mogelijk er opnieuw (bodem)beslag zou worden gelegd. Volgens de Belastingdienst begreep de heer XXXX dat ook. Voor zover de heer XXXX zou ontkennen dat die mededeling is gedaan geldt dat dan sprake is van tegenover elkaar staande verklaringen waarover wij geen oordeel kunnen geven.

Nietig bodembeslag, niet voldaan aan het bodemvereiste

Zoals hierboven al behandeld is de Belastingdienst van oordeel dat wel degelijk sprake is van een bodem van belastingschuldigen. De Belastingdienst motiveert dat aan de hand van gegevens van de Kamer van Koophandel. Niet kan worden gezegd dat dit een standpunt 'tegen beter weten in' is.

Pagina 4

Ons nummer

2019.11267

De loonheffing

De Belastingdienst gaat gemotiveerd in op hetgeen u aanvoert over het dienstverband tussen XXXX en mevrouw XXXX. Met name is van belang dat blijkens de door de heer XXXX overgelegde arbeidsovereenkomst mevrouw XXXX pas een maand na 19 januari 2019 voor XXXX zou gaan werken.

Ten slotte

De Belastingdienst geeft in zijn reactie op uw klacht gemotiveerd aan dat het vermoeden bestaat van de opzet om de Belastingdienst als schuldeiser te benadelen. In dit verband wordt ook ingegaan op de niet bij het beroep maar pas bij de Nationale ombudsman verstrekte bewijsstukken. De Belastingdienst plaatst twijfels bij de rechtsgeldigheid van die stukken. Zoals hierboven aangegeven zal de Nationale ombudsman hierover geen oordeel geven. Maar van belang is dat naar onze mening niet op voorhand kan worden gezegd dat het standpunt van de Belastingdienst apert onjuist is.

Sluiten onderzoek

Wij zullen het onderzoek naar uw klacht sluiten. De Belastingdienst wordt hiervan in kennis gesteld met een kopie van deze brief. Zorgvuldigheidshalve stellen wij u en de Belastingdienst in de gelegenheid om binnen een termijn van twee weken op dit voornemen te reageren.

Publicatie op onze website

Wij zullen een afschrift van deze brief geanonimiseerd op onze website plaatsen.

Wat kunt u nog doen

Als u toch van mening blijft dat het door de Belastingdienst gelegde bodembeslag onrechtmatig is kunt u zich wenden tot de burgerlijke rechter. Deze kan daarover een juridisch bindende uitspraak doen.

Met vriendelijke groet,
de Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen